

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Marii Mercatoris S. Augustino Æqualis Opera Quaecumque Extant

[Complectens Ea Quæ Ad Hæresim Nestorianam Spectant]

Marius <Mercator>

Parisiis, 1673

Sermo Decimus Velut In Macedonianos, revera in catholicos verae
Incarnationis defensores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14215

μη μόνον οὐκ ἀπέστρεψε τὸν λόγον ἀλλὰ καὶ
 ἀπέστρεψε με ὁ ζῶν πατήρ, ἐμὲ δὲ Φαρισαῖον.
 Δὲν εἶπτε πρὸς ἐμεῖς ἀκούσαντες ἐκ τῆς
 εἰρήνης· Καθὼς ἀπέστρεψε με ὁ ζῶν πατήρ, ἐμὲ δὲ
 λέγει πάλιν θεοποίησα, ἐγὼ δὲ πάλιν ἀνθρώπος ἐγένεθα.
 Ἰδὼν δὲ ὡς ὁ πρὸς ἐμεῖς ἀκούσαντες ἐκ τῆς
 εἰρήνης· Καθὼς ἀπέστρεψε με ὁ ζῶν πατήρ, καὶ
 ἐμὲ δὲ λέγει ὁ Θεὸς λόγος ἀπὸ τῆς πα-
 τέρως. Εἶπα μὲν τούτο· Καὶ ὁ τρώγων με καὶ κεί-
 νος ζῆσθε. ἵνα ἐσθίωμαι, καὶ θεοποιηθῶ, ἢ πάλιν
 θῶμαι;

Εἶπεν ἡ ἐκ τῆς σκανδαλίου τῆς ῥήματος· ὡς
 δὲ οἰκείας θῶμαι ὁ δευτέρως Χριστὸς ὡς ἀν-
 τὸν διήγαγε. ἐὰν μὴ φάγηται, φθοῖ, καὶ θῶμαι
 τὸν υἱὸν τῆς ἀδελφότητος, καὶ πίηται αὐτὸν ὁ αἵ-
 μα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. οὐκ ἔνεγκεν
 δὲ τῆς λεγόμενων ὑψηλῶν οἱ ἀκούσαντες, ἐσθί-
 μιστον ἀπὸ ἀμαθίας, ἀνθρώπων φάγας εἰσάγει.

Mementote, quod de carne dicamus?
 Sicut misit me vivens Pater, me, qui appa-
 reo; sed fortasse ego non recte inter-
 pretor. Videamus ex iis quæ sequuntur:
 Sicut misit me vivens Pater, &c. ille dicit
 de divinitate, ego de humanitate. Vi-
 deamus quis sit pravus interpres: Sicut
 misit me vivens Pater, hæreticus dicit, di-
 vinitatem missam, & se profiteri, Deum
 Verbum dicere: Sicut misit me vivens Pater.
 Ergo & hoc secundum ipsos ita erit in-
 telligendum: Ego Deus Verbum vivo per Pa-
 trem. Post hoc enim videtur dictum: Et
 qui manducat me, & ille vivit. Quem ergo
 manducamus? divinitatem, an carnem?

Dicam etiam illius scandali verba.
 De sua carne Dominus Christus cum
 illis discrebat: Nisi manducaveritis, in-
 quit, carnem filii hominis, & biberitis ejus
 sanguinem, non habebitis vitam in vobis.
 Verborum sublimitatem, qui audierant,
 non tulerunt; putabant enim ex incertitia,
 illum anthropophagiam suadere.

SERMO DECIMUS
 VELUT IN MACEDONIANOS;

revera in catholicos veræ Incarnationis defensores.

Mercatore interpret.

Itutus anobis additus est, ipso
 cogente sermonis argumento: nam
 ex unitate operationis consubstan-
 tialitas spiritus sancti probatur,
 sed ita ut Christus negetur a se
 glorificatus, sed a spiritu, velut
 a majore: vnde Patres Ephesini fragmentum hoc
 Nestoriani tractatus blasphemie damnarunt; &
 Cyrillus illi ipsi contradicendum putavit, tanquam

inficite, impie, & adversus pietatis dogma-
 ta audacter dictum esset. Et si vero catholico
 sensu accipi possint, quæ a Nestoritate dicun-
 tur; hæresim tamen continere visa sunt Patri-
 bus, non verba per se, quomodo sunt ambi-
 gua & flexiliosa, sed prout ab auctore pro-
 lata sunt, perpendicularibus more antiquo, quo
 non in dogmatibus personæ, sed in personis
 dogmata damnabantur.

ΧΟΙΝΑΙ γὰρ αἱ τῆς πελαγῆς ἐνέργειαι, ὡς
 μάλιστα ἠποσάσσει τὴν διαίρεσιν ἐξουσιῶν. ἢ
 γὰρ τὴν μισοθρονοῦ ἐκδοξία ποτε μὲν τῶν πατέρων
 ἀπέστη. Ἐπεὶ γὰρ, φησὶν, ὁ πατήρ μου ὁ
 δεξάμενος με, ποτε ἢ τὸ πνεῦμα. Τὸ πνεῦμα
 γὰρ, φησὶ, τῆς ἀληθείας ἐμὲ δεξάμενος. ποτε δὲ τῆ
 τῆς Χριστοῦ διωκτικῆς. Ἐξελθόντες γὰρ, φησὶ,
 διεκλήρωσαν τὸν λόγον πρὸς ἀλλήλους, τὸ κλειδί συν-
 εργῶντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιωῦντος ἀπὸ τῆς
 ἐπακαλουθῶντων σημείων.

ADHUC vobis multa habeo dicere,
 &c. Et post aliquanta: Communes
 sunt Trinitatis operationes, & tantum
 substantiis dividendæ. Quare vniigeniti
 glorificatio, aliquando quidem Patri de-
 putatur, sicut est illud: Pater est meus, qui
 me glorificat; aliquando vero spiritui de-
 putatur, ait enim: Spiritus veritatis, qui
 me glorificabit; nonnunquam Christi po-
 tentiæ assignatur, sicut scriptum est:
 Excuntes prædicabant verbum ubique, Domi-
 no cooperante, & verbum confirmante, con-
 sequentibus eos signis.

Καὶ τῆς συνεργίας ἡ ἀπόδοξις πατρῷος.
 ὁ υἱὸς ἐκωδότησεν. ὁ πατήρ ἐπακαλουθῶν.
 τὸ πνεῦμα σημείους ἐπέμεινε, ἐφακῶν ὁ υἱὸς
 ἐκ τῆς σώματι. σεμνῶν ὁ πατήρ βαπτίζο-
 μένος. διέπρασεν ἐκ τῆς ῥήματος τὸ πνεῦμα.

Atque cooperationis hujus evidens est
 argumentum: filius est factus homo;
 pater in throno collocavit; spiritus si-
 gnis honestavit; inhabitavit filius in cor-
 pore; commendavit baptizatum Pater;
 formavit in virgine spiritus.

1113, 104

4. 10
11. 4

11. 11